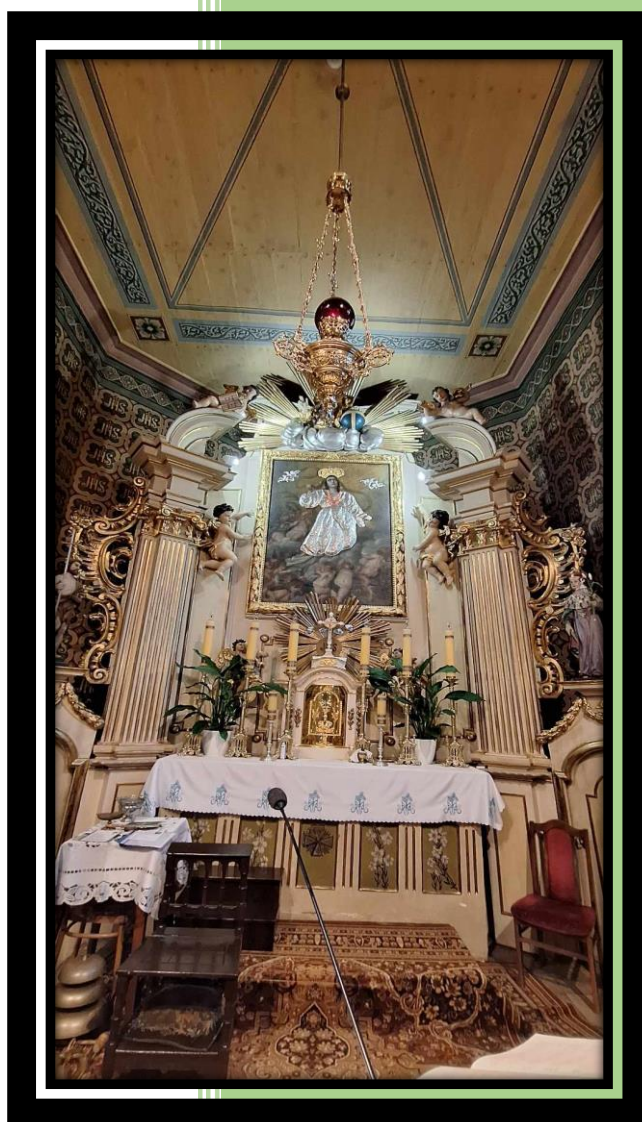


Program prac konserwatorskich ołtarza głównego w kościele parafialnym pw. Wniebowzięcia NMP w Biórkowie Wielkim



Dorota Biedrońska- Krowka
czerwiec 2023 r.

I. ZAKRES I CEL PRAC

Planowane prace konserwatorskie w kościele pw. Wniebowzięcia NMB w Biórkowie Wielkim, wpisanym do rejestru zabytków A-445 z dn 11.10.1977 r. **A-329/M** obejmą **ołtarz główny**.

Celem prac konserwatorskich jest zahamowanie procesu niszczenia oraz przywrócenie wartości artystycznych i estetycznych ołtarza rzeźb i obrazów w nim eksponowanych. Zróżnicowanie artystyczne, technologii i stanu zachowania poszczególnych elementów dekoracji wymaga dostosowania metod konserwacji do określonych podmiotów. Wszystkie zabiegi będą poprzedzone szczegółowym rozpoznaniem budowy technologicznej, określeniem zakresu i przyczyn zniszczeń oraz próbami gwarantującymi właściwy dobór środków i metod konserwatorskich z zachowaniem technologicznego reżimu konserwatorskiego.

I. ZAGADNIENIA HISTORYCZNE

BIÓRKÓW WIELKI¹ – wieś w Polsce położona w województwie małopolskim, w powiecie proszowickim, w gminie Koniusza. Pierwsza wzmianka w zachowanych dokumentach o wsi pochodzi z roku 1374. Jest to krótki opis parafii w Biórkowie w spisie świętopietrza wymieniający istniejący tu drewniany kościół pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. W XV wieku Biórków Wielki był własnością rodu Birkowskich herbu Topór, o czym wspomina Jan Długosz w swoim dziele *Liber Beneficiorum*. W XVI wieku rządili tu Szembekowie herbu Szembek. W 1633 r. w miejscu zniszczonej świątyni zbudowano zachowany do dziś kościół pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny^[7]. W tym okresie założono przy kościele szkołę parafialną dla dzieci wiejskich. W 1782 roku założono we wsi cmentarz parafialny.

Kościół parafialny – zabytkowa drewniana świątynia pw. Wniebowzięcia Matki Bożej wraz z dzwonnica została wpisana do rejestru zabytków nieruchomych województwa małopolskiego **nr A-445 w dn. 11.10.1977 r.**

Parafię erygowano w XIV w. od tego czasu we wsi istniały co najmniej dwa kościoły drewniane, oba spłonęły. Obecny kościół wybudowany został w latach 1623–1633, konsekrowany w 1644 roku. Jego budowniczym był ksiądz Marcin Brzeski. Prawdopodobnie około 1900 r. Kleszczyńscy ze Skrzyszowic odnowili kościół, ze znaczną wymianą budulca. W 1938 r. powiększono świątynię przez włączenie kruchty pod wieżę i wykonano geometryczną polichromię widoczną obecnie. W 1945 r. dobudowano dzwonnica.

Wystrój wnętrza świątyni ma charakter barokowy, ściany i płaski strop zdobi polichromia geometryczna, a jego wyposażenie pochodzi głównie z końca XVIII wieku. W rokokowym ołtarzu głównym znajduje się obraz z 1779 roku, przedstawiający scenę Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w srebrnej sukience. W kościele znajdują się dwa również rokokowe ołtarze boczne: ołtarz św. Józefa i ołtarz Serca Pana Jezusa, XVIII wieczna ambona i chrzcielnica ozdobiona na wieki sceną Chrztu w Jordanie.

Kościół wzniesiono na rzucie prostokąta w konstrukcji zrębowej i oszalowano deskami - pionowo, z listwowaniem. Jest to świątynia jednonawowa z węższym, zamkniętym trójbocznie prezbiterium i

¹ Rys historyczny parafii i kościoła pod wezwaniem Wniebowzięcia Matki Bożej w Biórkowie Wielkim druk., Zw. -zam. Nr 2958/81 Ks. prof. dr hab. Bolesław Przybyszewski, czerwiec 1981 r.

dobudowaną zakrystią od strony północnej oraz niewielką kruchtą od strony południowej. Do głównej bryły przylega wzniesiona pod koniec XVIII wieku barokowa wieża. W pobliżu kościoła stoi również zabytkowa drewniana dzwonnica, wzniesiona w konstrukcji szkieletowej i oszalowana pionowo deskami. Na wschodnim krańcu kalenicy nawy umieszczono sygnaturkę.

III. ZAGADNIENIA KONSERWATORSKIE

1. OPIS OBIEKTU



Ołtarz architektoniczny, jednokondygnacyjny, jednoosiowy. Poprzedza go skrzyniowa mensa, rozbudowana o postumenty boczne i bramki z drzwiami. Nad bramkami zamkniętymi łukiem postawiono figury św. Jana (po lewej, od widza) i św. Kazimierza po prawej stronie. Na bocznych postumentach postawiono zwielokrotnione pilastry kanelowane z głowicami kompozytowymi i nasadnikami dźwigającymi przyczółek przerwany. Na łukach przyczółku figury pólężących skrzydlatych aniołów. Promienista gloria z torsem Boga Ojca wyłaniającym się z chmur, trzymającym kulę ziemi wieńczy ołtarz. W prześwicie środkowym eksponowany jest obraz Wniebowzięcia Matki Bożej w snycersko, motywem liścia laurowego dekorowanej ramie. Obraz adorują cało postaciowe, uskrzydłone aniołki, nagie, okryte tkaniną wokół bioder. Tabernakulum architektoniczne zamknięte łukiem, rozbudowane po bokach o zdwojone pilastry o gładkich trzonach, dekorowane kampanulą. Tabernakulum wieńczy promienista gloria wokół symbolu komunikantu z literami IHS. W promieniach chmurki i gałązki róż z kwiatami. Po bokach postaci uskrzydłonych aniołów siedzących na esownicach.

Obraz Matki Bożej przedstawia kobietę klęczącą na chmurach podtrzymywanych przez nagie aniołki skrzydlate. Maria w jasno błękitnej sukni udrapowanej nad chmurami i w srebrzonej koszulce i koronie, nakładanych. W tle również nakładane srebrzone przedstawienia aniołków po prawej i lewej stronie.



Tło malowane w złocistych odcieniach, chmurki błękitne, naturalne karnacje aniołów.

2. BUDOWA TECHNOLOGICZNA

Ołtarz ma formę konstrukcji nastawnej, ramowej, zdobionej elementami architektonicznymi i detalem snycerskim. Retabulum wykonano z drewna sosnowego, jednostronnie obrabianego, dodając frezowane, klejone gzymsy z drewna olchowego. Detale snycerskie i przedstawienia figuratywne wyrzeźbiono w drewnie lipowym. Detale zdobnicze osadzone są fragmentarycznie na kołkach drewnianych, a w przeważającej części za pomocą gwoździ

kowalskich i odlewanych (wtórnie). Ustawione nastawnie skrzynie połączono w całość od odwrocia metalowymi kowalskimi sztabami i deskami.

Całość drewnianej struktury ołtarza (od lica) przeklejono klejem glutynowym, a następnie pokryto warstwą zaprawy kredowo klejowej. Zabieg ten był poprzedzony zabezpieczeniem płótnem lnianym, miejsc narażonych na spękania czy deformację. Skrzynia ołtarza zaprawiono w cienkiej warstwie, a następnie pokryto malaturą w kolorze kości słoniowej. Elementy snycerskie złożono w technice matu i poleru zgodnie z logiką budowy formy. Detale architektoniczne takie jak drobne gzymsy, kapitele girlandy oraz fragmenty rzeźb, pozłożono w technice klejowej na czerwonym pulmencie z wyodrębnieniem partii polerowanych i matów na pulmencie żółtym. Ołtarz podczas kolejnych renowacji przemaalowano zmieniając pierwotną kolorystykę, zamalowując część partii złożonych, zwłaszcza w dolnej części ołtarza i ram. Znaczna część złocień pokryta została grubą warstwą złotoli i szlagmetal, dotyczy to zwłaszcza ramy środkowej i bocznych wici roślinnych.

Rzeźby wykonane zostały z drewna, najprawdopodobniej lipowego, z kilku elementów: korpusu - zasadniczo w jednej części drewna, rąk oraz głowy. Drewniane figury w całości pokryto zaprawą klejowo-kredową oraz polichromią. Rzeźby kilkakrotnie przemaalowano.

Obraz malowano na podobrazii z płótna lnianego naklejonego na drewniane podłoże. Podobrazie przeklejono klejem stolarskim i pokryto zaprawą kredowo klejową. Na opracowanej na gładko zaprawie wykonano malowidła w technice olejnej. Lico obrazu pokryto werniksem damarowymi i mastyksowym. Koszulka jest wykonana z blachy srebrnej, korona złożona galwanicznie.

3. STAN ZACHOWANIA



Obecnie struktura **ołtarza** pomalowana jest kremową farbą olejną. Według wstępnego rozpoznaniu konserwatorskiego pierwotna warstwa malarska nie zachowała się, przynajmniej w dolnych partiach ołtarza.

Powierzchnia złocień w technice klejowej została bardzo nieudolnie „odnowiona” poprzez nałożenie pozłoty brązowej. Płatki szlagmetal przyklejono na mikstionie, jednak ich nie wygładzono, przez co powierzchnia złocień jest pomarszczona i nierówna. Część złocień złuszcza się odstaniając warstwę gruntów. Na powierzchni gruntów widoczne są krakelury, część z nich jest odspojona. Skrzydła aniołów były łatanie złotem w miejscach wypukłych, we wklęsłach widoczny pulment w jasno różowym kolorze, prawdopodobnie akrylowy. Gloria tabernakulum pozłożona jest farbą w sprayu. Elementy snycerskie są kompletne, w zasadzie nie są widoczne większe ubytki formy.

Na strukturze ołtarza widoczne są niewielkie pęknięcia i szczeliny pomiędzy poszczególnymi deskami powstałe na skutek wieloletniej, naturalnej pracy drewna, wywołanej zmianami wilgotności. Na krawędziach i profilach, zwłaszcza w dolnych partiach ołtarza powstały niewielkie uszkodzenia mechaniczne. Struktura ołtarza wykazuje skażenie entomologiczne, zwłaszcza

w dolnych partiach. Widoczne są otwory wylotowe po owadach szkodnikach i jasny pył drzewny zalegający w zagłębieniach i na listwach.

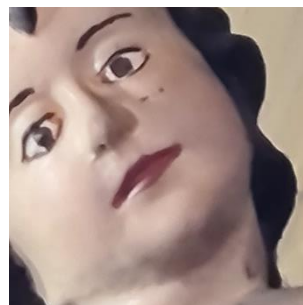
Wahania wilgotności powietrza i temperatury spowodowały kurczenie i rozkurczanie drewna, dające w efekcie pęknięcia i rozluźnienie połączeń pomiędzy poszczególnymi elementami składowymi rzeźb.

Po wstępnych oględzinach, stwierdzono, że samo drewno rzeźb zachowało się dość dobrze, chociaż występują ubytki, brakuje fragmentów dużego palca dłoni (obecnie wstawione nieudolne wstawki).

Przekształcenia estetyczno-plastyczne zmieniające pierwotną kolorystykę obiektu to grubo zakładane warstwy przemalowań. Odsłonięte w odkrywkach naturalnych pierwotne warstwy malarskie karnacji są przetarte, z ubytkami. Stan techniczny wszystkich kolejnych warstw malarskich jest trudny do określenia (konieczne badania sondażowe).



Powierzchnia polichromii jest nierówna, liszczowata, gdyż w trakcie napraw nakładano kolejne warstwy malarskie bez uzupełniania ubytków zapraw i usuwania farb. Ostatnia warstwa przemalowania została położona bardzo nieprofesjonalnie, i niechlujnie, widoczne są zacieki.





Złocenia wykonane są w różnych technikach; bolusowej, mikstionowej i akrylowej. Ich stan zachowania też jest różny. Miejscowo poczerniałe i zzieleniałe w wyniku degradacji warstw olejnych, miejscowo przetarte – złocenia w technice akrylowej, miejscowo widoczne łatania płatkami w technice bolusowej, miejscowo złocenia pokryte warstwą lakieru złotego.

Stan zachowania **obrazu** jest zły. Lico jest mocno zabrudzone i zakurzone. Werniksy częściowo pociemniały, pożółkły i błyszczą, co powoduje odbijanie się w nich światła i uniemożliwia prawidłowy odbiór dzieła. Uwidoczniły się uzupełnienia warstwy barwnej w postaci zaciemnień, przebarwień i punktowych zmian kolorystycznych. Miejscowo widoczne są przetarcia, zwłaszcza w obrębie chmur. Występują nieliczne drobne wykruszenia zapraw, zwłaszcza na obrzeżach, odstaniające płótno. Powierzchnia obrazu pokryta jest siatką krakelurów.

Koszulka, korona i aniołki zawieszone na obrazie zostały prawdopodobnie oczyszczone w ostatnim czasie i ich stan zachowania jest w miarę zadowalający.

4. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

Ze względu na kultowe przeznaczenie obiektu oraz jego zły stan zachowania proponuje się wykonać pełny zakres zabiegów konserwacji technicznej (dezynsekcja, dezynfekcja, impregnacja strukturalna, wzmocnienia i uzupełnienia stolarskie) oraz pełną konserwację estetyczną, prowadzącą do przywrócenia walorów technicznych oraz wyglądu ołtarza, możliwie zbliżonego do autorskiego. Na wstępie po demontażu przeprowadzone zostaną badania w celu określenia pierwotnej technologii i kolorystyki, a zarazem określenia zakresu ich zachowania. Zabiegi te należy wykonać przy pełnym dostępie w warunkach studyjnych, dlatego zaleca się demontaż ołtarza.

Należy przeprowadzić szczegółowe badania konserwatorskie na ewentualne występowanie pozostałości pierwotnej warstwy malarskiej.

Proponuje się usunięcie wszystkich nieoryginalnych przemalowań i przemetalizowań ze struktury ołtarza i ornamentów. Należy wykonać zabiegi dezynfekcji i dezynsekcji np. Hylotox Q oraz preparatami o przedłużonym działaniu np. Permethrin komplet. Impregnacja strukturalna drewna będzie miała na celu wzmocnienie strukturalne drewna, co przedłuży jego trwałość i zapobiegnie inwazji owadzych szkodników. Zakłada się sklejenie wszystkich pęknięć drewna, zwłaszcza na łączeniach desek struktury. Planuje się uzupełnić i zrekonstruować zaprawy. Proponuje się po rozpoznaniu stanu zachowania i zakresu występowania uzupełnienie lub rekonstrukcję warstwy malarskiej retabulum analogicznie do kolorystyki pierwotnej. Planuje się uzupełnienie wszystkich brakujących elementów (możliwych do stylistycznego odczytania). Zakres rekonstrukcji zostanie poszerzony o elementy, których stan techniczny nie pozwoli na prawidłową konserwację, gwarantującą wytrzymałość technologiczną. Ołtarz, po przeglądzie należy w razie potrzeby wzmocnić konstrukcyjnie. Zniszczone fragmenty wymienić na nowe z zachowaniem pierwotnej techniki stolarskiej. Rekonstrukcje brakujących fragmentów planuje się wykonać w materiale analogicznym do pierwotnego, mniejsze ubytki metodą rzeźbiarską w żywicy Axson SC 258.

Z powierzchni złocen należy usunąć późniejszą warstwę pozłoty brązowej i w zależności od stanu zachowania pierwotnych złocen wykonać konserwację z uzupełnieniem lub rekonstrukcją, złotem płatkowym w technice klejowej. Złocenia należy wykonywać z rozróżnieniem na partie matowe i polerowane. Ubytki gruntów zostaną wcześniej uzupełnione zaprawą klejowo-kredową. Złocene dekoracje snycerskie, ogólnodostępne proponuje się dodatkowo zabezpieczyć przed mechanicznym ścieraniem złota lakierem nitrocelulozowym lub akrylowym.

Zakłada się pełną konserwację obrazu. Na czas trwania prac zdjęta zostanie koszulka, korona i metalowe aniołki. Konieczne jest usunięcie pozostałości, zaślepionych werniksów uniemożliwiającego prawidłowy odbiór estetyczny dzieła rozpuszczalnikami dobranymi na podstawie przeprowadzonych prób. Po rozpoznaniu stanu podobrazia możliwe będzie uściślenie dalszych zabiegów. Wstępnie zakłada się konsolidację warstw technologicznych, uzupełnienie ubytków zaprawy kitami emulsyjnymi lub woskowo-żywicznymi, dobranym kolorystycznie do oryginalnych gruntów i zaizolowanie ich roztworem szelaku. Na lico obrazu założona zostanie warstwa werniksu retuszerskiego, damarowego firmy Talens i uzupełnione zostaną ubytki warstwy malarskiej. Warstwa malarska uzupełniona zostanie odsączoymi na bibułce farbami firm Rembrandt i Talens z werniksem damarowym jako spoiwem. W celu uniknięcia wytłuszczeń i refleksów świetlnych, przeszkadzających w prawidłowym odbiorze dzieła, proponuje się po wyschnięciu punktowania położyć na lica matowy werniks damarowo-woskowy. Po zakończeniu zabiegów konserwatorskich, zostanie założona dekoracja wykonana z metalu (po jej oczyszczeniu, zabezpieczeniu i ewentualnym pozłoceniu galwanicznym korony) a obraz powróci do ołtarza.

Zakłada się wykonanie koniecznych zabiegów konserwacji technicznej rzeźb: usunięcie przemalowań, podklejenie odspojień zaprawy, ewentualna impregnacja drewna, uzupełnienie ubytków drewna, zaprawy oraz warstwy malarskiej oraz jej zabezpieczenie.

5. PROGRAM PRAC

Ołtarz

1. Odkurzenie struktury ołtarza i elementów rzeźbiarskich.

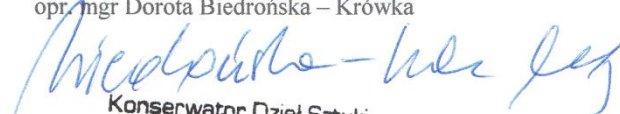
2. Demontaż elementów snycerski i struktury ołtarza oraz przewiezienie do pracowni
3. Wykonanie szczegółowych badań konserwatorskich pod kątem ustalenia występowania najwcześniejszej kolorystyki ołtarza i rzeźbach.
4. Usunięcie późniejszych przemalowań ze skrzyni ołtarza i figur oraz pozłoty brązowej z elementów snycerskich metodą chemiczną z zastosowaniem pasty do usuwania powłok lakierniczych dobranej na podstawie prób.
5. Wzmocnienie strukturalne drewna poprzez impregnację 15–18 % roztworem żywicy akrylowej Hekol I-50 w mieszaninie węglowodorów aromatycznych i ketonu metylowego z dodatkiem 4-chlorometakrezolu jako środka grzybobójczego, metodą powlekania i w kąpeli długotrwałej.
6. Podklejenie powierzchni odspojonych gruntów 5-8 % roztworem kleju króliczego lub emulsji akrylowej Acril 33 f. Kremer.
7. Doczyszczanie powierzchni oryginalnych złocień z użyciem rozpuszczalników organicznych.
8. Sklejenie pęknięć drewna ok. 45% roztworem kleju króliczego lub polioctanu winylu oraz wzmocnienie kołkami drewnianymi. Sklejenia elementów złożonych i polichromowanych wzmocnione zostaną paskami płótna (od odwrocia). Wypełnienie szczelin listwami z miękkiego drewna.
9. Uzupełnienie ubytków drewna: niewielkie ubytki uzupełnione zostaną dwuskładnikową masą AXSON SC 258, większe ubytki wypełnione flekami z odpowiedniego gatunku drewna.
10. Wymiana drobnych zniszczonych elementów takich jak profilowane listwy.
11. Uzupełnienie ubytków i rekonstrukcja zapraw kredowo-klejowych w partiach złożonych i polichromowanych figur.
12. Wypełnienie drobnych uszkodzeń powierzchni polichromii zaprawą Stuccolini firmy Technicoll Houlis o wysokiej plastyczności, przeszlifowanie powierzchni.
13. Położenie pod złocenia podkładów pulmentowych. Zastosowane zostaną pulmenty firmy Lefranc i Selhamina.
14. Uzupełnienie ubytków lub rekonstrukcja złocień - złotem dukatowym 23 - 23,5 karata f. Erich Dungal Blattgoldschlägerei lub Noris Balttgoldfabrik oraz srebrzeń - folią srebrną z odtworzeniem pierwotnej technologii klejowej.
15. Zabezpieczenie powierzchni złocień w dolnych partiach (przed ścieraniem mechanicznym) 3% żywicą akrylową Paraloid B-72 w kompozycji rozpuszczalników lub lakierem nitrocelulozowym Capon-Lac.
16. Wykonanie scalenia kolorystycznego lub rekonstrukcji autorskiej (zgodnie ze stanem zachowania) warstwy malarskiej ołtarza, farbami żywicznymi Maimeri-Restauro metodą punktowania.
17. Uzupełnienie ubytków polichromii na figurach farbami Maimeri-Restauro.
18. Werniksowanie partii polichromowanych półmatowym werniksem damarowo-woskowym.
19. Montaż ołtarza z użyciem śrub ze stali hartowanej i wkrętów typu spax, mosiężnych (w przypadku elementów złożonych). Przysłonięcie główek spaxów po montażu (zaprawą i warstwą wykończeniową).
20. Wykonanie dokumentacji opisowej i fotograficznej.

Obraz

1. Wymontowanie obrazu z ołtarza i ram. Ewentualne zabezpieczenie obrazu np. niewielkich zagrożonych fragmentów bibułą japońską. Transport do pracowni.
2. Rozpoznanie stanu podobrazia.
3. Oczyszczenie lica i odwrocia obrazu z kurzu.
4. Usunięcie pociemniałych werniksów, ewentualnych retuszy rozpuszczalnikami dobranymi na podstawie wcześniej wykonanych prób.
5. Konserwacja drewnianego podobrazia (dezynfekcja, dezynsekcja, impregnacja, wzmocnienie z wykorzystaniem spąg lub jaskółczych ogonów (wg. założeń autorskich)
6. Uzupełnienie ubytków zaprawy kitem emulsyjnym.
7. Zaizolowanie uzupełnień roztworem szelaku.
8. Nałożenie na lico obrazu warstwy werniksu retuszarskiego damarowego firmy Talens.
9. Uzupełnienie ubytków warstwy malarskiej scalając, farbami olejnymi firm Rembrandt i Talens odsączonymi na bibułce z werniksem damarowym jako spoiwem.
10. Nałożenie na lica warstwy werniksu końcowego damarowego półmatowego firmy Talens.
11. Montaż obrazu w ramach i ołtarzu.
12. Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej opisowej i fotograficznej.

Kraków, lipiec 2023 r.

opr. mgr Dorota Biedrońska – Krówka


Konserwator Dzieł Sztuki
mgr Dorota Biedrońska-Krówka
Nr Dyplomu 5069



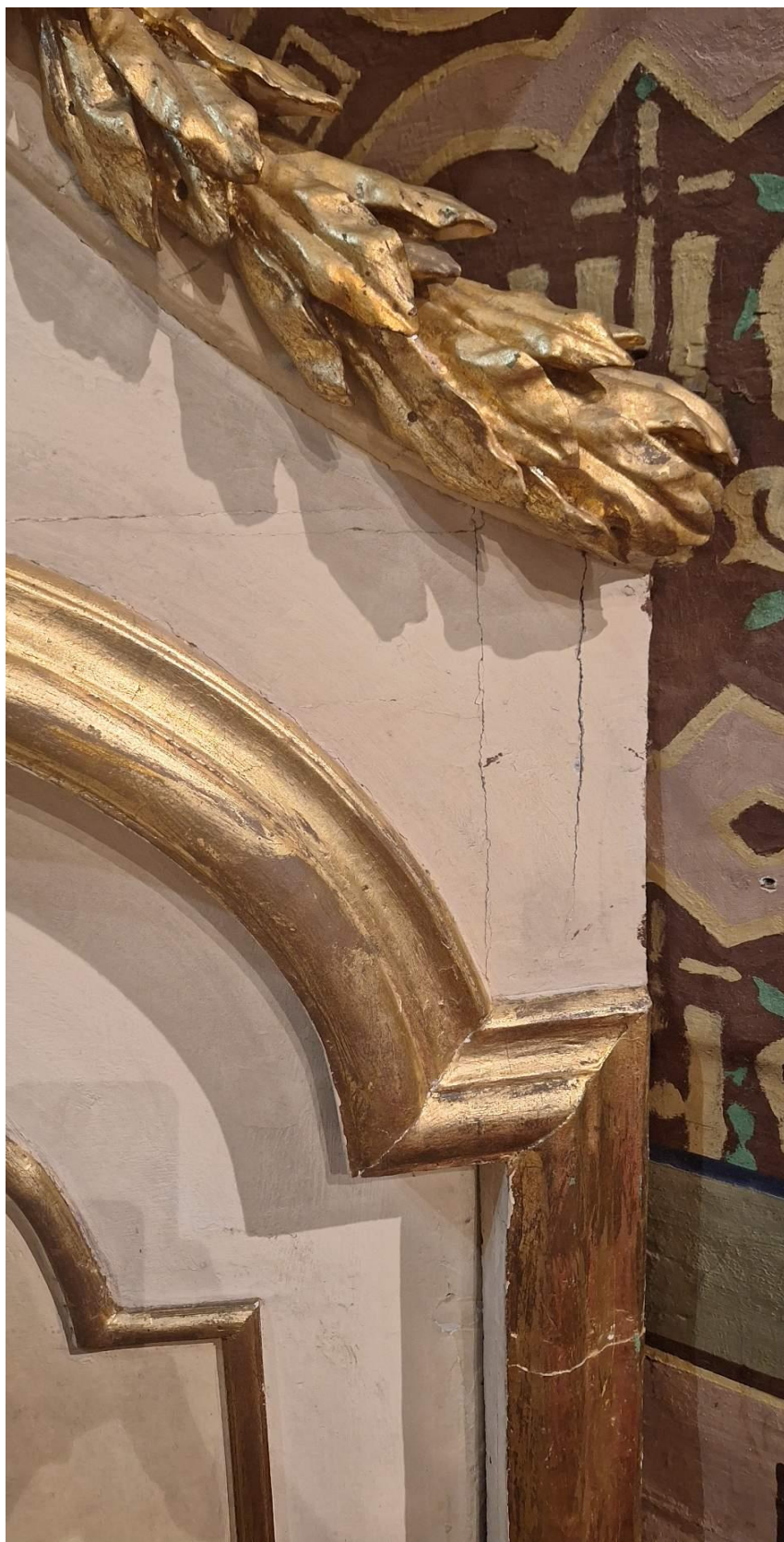
Fot.1. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, czerwiec, 2023 r.



Fot.2. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny, fragment, obraz Wniebowzięcia NMP. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, styczeń, 2023 r.



Fot.3. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny, fragment. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, czerwiec, 2023 r.



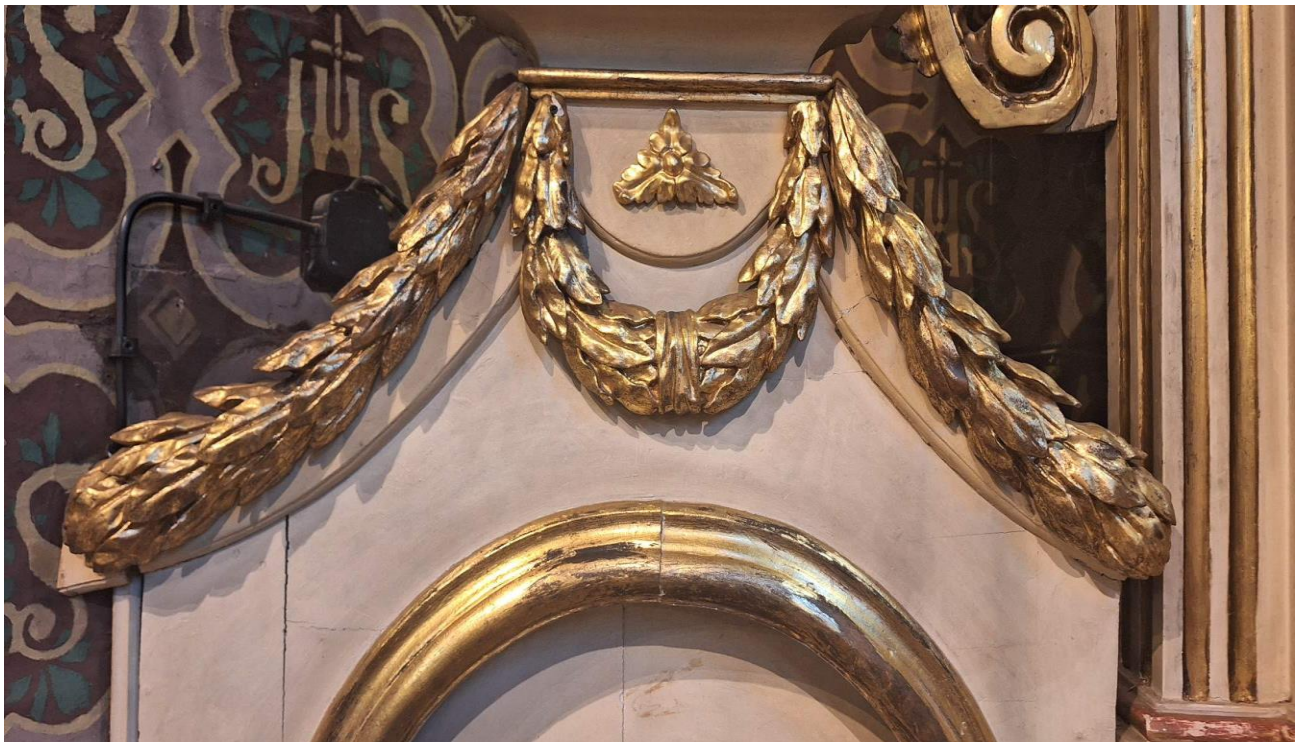
Fot.4. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny, fragment. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, czerwiec, 2023 r.



Fot.5. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny, fragment. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, szczerwiec, 2023 r.



Fot.6. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny, fragment. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, czerwiec, 2023 r.



Fot.7. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny, fragment. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, czerwiec, 2023 r.



Fot.8. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny, fragment. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, czerwiec, 2023 r.



Fot.9. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny, fragment. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, styczeń, 2023 r.



Fot.10. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny, fragment. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, czerwiec, 2023 r.



Fot.11. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny, fragment. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, styczeń, 2023 r.



Fot.12. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny, fragment. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, styczeń, 2023 r.



Fot.13. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny, fragment. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, styczeń, 2023 r.



Fot.14. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny, fragment. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, czerwiec, 2023 r.



Fot.15. Biórków Wielki. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, prezbiterium, ołtarz główny, fragment. Stan przed konserwacją. Fot. B. Krówka, czerwiec, 2023 r.

Zgodność niniejszego odpisu z oryginałem stwierdzam



Kierownik Sekretariatu Uczelni

[Signature]

Kraków
(nazwa miejscowości)

dnia *15.10.1998*



DYPLOM UKOŃCZENIA STUDIÓW

(ODPIS)



[Signature]
(podpis posiadacza dyplomu)

Nr *5069*
(numer dyplomu)

MEN - 1 - 3a SW
ZG Pol. Śl. z. 271/98

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH IM. JANA MATEJKI W KRAKOWIE

Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki
(nazwa jednostki organizacyjnej; skróty)



DYPLOM

Pan(i) *Dorota Biedrońska - Krówska*

(nazwisko i imię)

urodzony(a) dnia *14 listopada 1956 r.*

w *Krakowie*

odbył(a) studia wyższe *1980 - 1986*

na kierunku *Konserwacja i Restauracja*
Dzieł Sztuki

w zakresie *konserwacja malarstwa*

z wynikiem *dobrym plus*

i uzyskał(a) w dniu *1 lipca 1998 r.*

tytuł *magistra sztuki w zakresie konserwacji*
i restauracji malarstwa

(-) *[Signature]* (Rektor)

[Signature] (Prorektor)

Kraków dnia *15.10.1998 r.*